

Για το ζήτημα των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς

Αν μπορούσαμε να δώσουμε έναν "ορισμό" στην κρίση, θα λέγαμε πως είναι η οργανωμένη επίθεση κράτους και κεφαλαίου στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. 7 χρόνια κοινωνικής λεηλασίας και φτωχοποίησης, έχουν οδηγήσει ένα ολόενα και μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού στην μη ικανοποίηση των πιο βασικών αναγκών. Η χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς στην μητρόπολη, είναι μία από αυτές. Στο παραπάνω πλαίσιο έχουμε αύξηση των εισιτηρίων, ενώ παράλληλα μεγάλες ομάδες ελεγκτών έχουν ξαμοληθεί με σαφείς εντολές να πιάσουν τους "μεγαλο-παραβάτες" πάση θυσία. Διαπόμπευση, φυσική βία, απειλές, ρατσιστικές συμπεριφορές μάλλον αξιολογούνται σαν θεμιτές, στο όνομα του κέρδους, από τον ΟΑΣΑ-ΟΣΥ και τους κρατικούς διαχειριστές του. Σαν αποκορύφωμα, έρχεται ο θάνατος του 19χρονου θανάση Κανασούτη στο Περιστερί, όπου ελεγκτής τον έσπρωξε εκτός λεωφορείου για ένα εισιτήριο.

Κερασάκι στην τούρτα έρχονται οι εργασίες για την εφαρμογή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και οι μπάρες, που σε συνδυασμό με την σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση του ΟΑΣΑ θα σπρώξουν το κόστος των μεταφορών στα ύψη. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο είναι ακόμη ένα κόλπο

αύξησης του κόστους εις βάρος των επιβατών. Με την περιβόητη χιλιομετρική χρέωση, οι τιμές θα ανέβουν για την πλειοψηφία, ενώ θα χαθεί κάθε μέτρο σύγκρισης της πραγματικής τιμής του εισιτηρίου. Παράλληλα, με τα πολυδιαφημισμένα ονομαστικά εισιτήρια που θα φέρουν φωτογραφία και στοιχεία ταυτότητας θα επιχειρηθεί σιγά σιγά όλο και πιο πλήρες φακέλωμα, μια οργανωμένη επιτήρηση της κίνησής μας μέσα στην πόλη. Ένας κρατικός φορέας θα γνωρίζει (για ποιά λόγο ?) σε πραγματικό χρόνο αλλά και σε αρχείο την τοποθεσία μας, το που πηγαίνουμε και από που ξεκινήσαμε.

Για ποιά λόγο Ελεύθερες Μετακινήσεις ?

Πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα. Τα ΜΜΜ είναι το μέσο κάλυψης της ανάγκης μετακίνησης κυρίως των κατώτερων στρωμάτων. Τα παίρνουμε στον δρόμο για την δουλειά, την εκπαίδευση, για να δούμε έναν φίλο ή να διασκεδάσουμε. Τα ΜΜΜ είναι αναγκαίο κομμάτι της ζωής, είναι αναγκαία για την μετακίνηση, γιατί πολύ απλά δεν γίνεται αλλιώς, η μητρόπολη απλά δεν "περπατιέται". Έτσι λοιπόν κάθε αντίτιμο, κάθε χρηματοπιστωτική λογική για κάτι το οποίο χρησιμοποιούμε ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ, είναι ξεκάθαρος εκβιασμός, είναι μια ακόμη μείωση εισοδήματος, μείωση που χτυπάει τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, όλους όσοι αναγκάζονται από τα αφεντικά να δουλεύουν με τον Βασικό Μισθό ή και χαμηλότερα και ταυτοχρόνως πρέπει να δίνουν το 10 % του μισθού τους απλά για να πηγαίνουν στη δουλειά.

μα καλά και πως θα λειτουργούν χωρίς αντίτιμο ?

αναρωτούνται οι δημοσιογράφοι, σε διάφορους τόνους.

Δύο κουβέντες πιο κάτω θα αναρωτηθούν το ίδιο για τα νοσοκομεία, αφού στην τελική έχουμε "καλομάθει με το τσάμπα" και πρέπει και αυτά να ιδιωτικοποιηθούν.

Αυτοί θέτουν τα ερωτήματα,

αυτοί "έχουν και τις "απαντήσεις" ...

Έτσι προφανώς λεφτά υπάρχουν χωρίς δεύτερο ερώτημα για το στρατο-αστυνομικό σύμπλεγμα, για τα F-16, για τις κλούβες, τα

Αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και
συλλογικότητες από το κέντρο της
Αθήνας

- * Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι
Άνω-Κάτω Πατησίων
[<https://anokatopatisation.espivblogs.net/>]
- * Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι ΑΣΟΕΕ
[<https://stekiasoe.espivblogs.net/>]
- * Αναρχικοί και Κομμουνιστές
από την Κυψέλη και το Γκύζη
[<https://sak-kg.espivblogs.net/>]
- * Αντίστροφη Μέτρηση
-συνέλευση στα περίξ την Πατησίων-
[<https://antistrofi-metrisi.espivblogs.net/>]

δακρυγόνα, την καταστολή.

Λεφτά υπάρχουν και για τους τραπεζίτες, για τα κόμματα, για τις Λφοροαπαλλαγές των αφεντικών, για τις μίζες των εργολάβων. Άμα κάποιος κοιτάξει τα καθαρά ποσά και μιλάμε για δισεκατομμύρια θα καταλάβει πως δεν είναι ζήτημα ποσοτικό, αλλά ζήτημα προτεραιότητων. Το αφήγημα της διάσωσης της εθνικής οικονομίας, είναι ουσιαστικά το σύνολο των κινήσεων εκείνων που εξασφαλίζουν την θέση, οικονομική και πολιτική, των ανωτέρω παρασίτων, εις βάρος όλων εμάς.

Εμείς οι καταπιεζόμενοι οφείλουμε να λειτουργήσουμε με βάση τα Δικά μας συμφέροντα, με βάση τις δικές μας προτεραιότητες και όχι με βάση κάποια εθνική ρητορεία, που δεν είναι τίποτα άλλο από την υπεράσπιση των συμφερόντων των αφεντικών.

Οι Ελεύθερες Μετακινήσεις, η υγεία, η στέγαση, η αξιοπρεπή διαβίωση, είναι τα απολύτως αυτονόητα. Η μαχητική διεκδίκηση αυτών των Βασικών Αναγκών, δεν είναι ένας θεσμικός αγώνας με απλωμένο το χέρι, αλλά η αναγνώριση ότι εμείς οι απο-τα-κάτω παράγουμε τον πλούτο. Είναι η δικιά μας θέση μάχης απέναντι στον παρασιτισμό του κράτους και των αφεντικών πάνω στο σώμα της κοινωνίας, είναι η δικιά μας δήλωση ότι δεν θα πληρώσουμε την κρίση τους.

Τίποτα δεν θα μας χαριστεί !

Την απάντηση στο πεδίο των μεταφορών θα την δώσουν αυτοί που τα χρησιμοποιούν, ενάντια σε δεξιούς ή αριστερούς διαχειριστές. Τα τελευταία χρόνια, με αποκορύφωμα την περσινή χρονιά, οι κοινωνικές αντιστάσεις έχουν δυναμώσει. Χιλιάδες ανταλλάσσουν εισιτήρια, στεκόμενοι στο πλευρό των συνεπιβατών τους. Χιλιάδες άλλοι δεν χτυπάνε εισιτήριο, είτε γιατί δεν έχουν, είτε σαν συνειδητή επιλογή. Ακυρωτικά και κάμερες έχουν καταστραφεί από μαζικές κινήσεις, ενώ οι ελεγκτές έχουν πάρει το μήνυμα, πως πλέον οι καφρίλες τους δεν θα μένουν αναπάντητες.

Να σταθούμε αλληλέγγυα, να μπλοκάρουμε κάθε νοοτροπία ρουφιανιάς και ρατσισμού μεταξύ των επιβατών. Είναι στο χέρι μας να υπερασπιστούμε την πρόσβαση όλων στην μετακίνηση.

δεν χτυπάμε εισιτήριο - χτυπάμε ελεγκτές

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ

για ΟΛΟΥΣ / ΟΛΕΣ

